

Στην πολιτική αλλά και στην κοινωνία γενικότερα υπήρξαν πολλά «mea culpa», δηλαδή αναγνωρίσεις λαθών. ...

Για παράδειγμα, στη διεθνή πολιτική σκακιέρα έχουμε το «mea culpa» του ΔΝΤ, ομολογώ ντας τις λανθασμένες προβλέψεις του για την Ελλάδα, το γερμανικό «mea culpa», στο Νταβός της Ελβετίας και η αναγνώριση του Κυριάκου Μητσοτάκη με σημείο αναφοράς την οικονομική ανάταξη στη χώρα μας, το «mea culpa» του Μαδούρο στη Βενεζουέλα, ομολογώ ντας την αποτυχία της οικονομικής του πολιτικής, το «mea culpa» του Πάπα, για το γνωστό επεισόδιο με την πιστή. Στην εγχώρια πολιτική σκηνή το «mea culpa», δηλαδή δικό μου λάθος, εισήλθε στην πολιτική φρασεολογία από τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου προς τον επίσης αείμνηστο Κων/νο Μητσοτάκη, στη βουλή για το Κυπριακό, κατά την διάρκεια μιας θυελλώδους αντιπαραθέσεως, όταν κατηγορήθηκε πως για χάρη της εξομάλυνσης των σχέσεων με την Τουρκία, έβαλε στο «ράφι» το Κυπριακό. Βεβαίως έχουμε και το «mea culpa» της Νέας Δημοκρατίας στο Μεταναστευτικό- Προσφυγικό, με την περίπτωση κατάργησης του αυτόνομου Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και με την εκ των υστέρων επανασύστασή του και άλλα λεχθέντα «mea culpa», ήσσονος σημασίας.

Τα επισημαίνω αυτά γιατί θεωρώ κατάλληλη τη στιγμή να αναφωνήσω κι εγώ το δικό μου «mea culpa», δηλαδή το δικό μου λάθος, σε σχέση με την εμπλοκή μου στο τοπικό αυτοδιοικητικό πολιτικό γίγνεσθαι, με βάση πάντα την κατάσταση που διαμορφώθηκε εκ των υστέρων και από την οποία θεώρησα σκόπιμο ν'απέχω συνειδητά, θεωρώ ντάς την ξένη με τις δικές μου ιδέες, αρχές, αξίες και οράματα. Βέβαια η έννοια του λάθους είναι σύνθετη και πολυπαραγοντική, θεωρώ ντας πως διαφορετικά κρίνεται εκείνος που από άγνοια των επιπτώσεων κάνει το λάθος και διαφορετικά εκείνος που κάνει το λάθος γνωρίζοντας τις πιθανές επιπτώσεις στον ίδιο.

Να έχουμε βεβαίως πάντα υπ' όψιν και αυτό που ο Λένιν είχε πει, ότι « Το θέμα δεν είναι να μην κάνουμε λάθη. Όλοι κάνουμε λάθη. Το ζήτημα είναι να μην κάνουμε ουσιαστικά λάθη και να μπορούμε να τα διορθώσουμε γρήγορα και εύκολα.

Αγαπητοί μου συνδημότες,

Αλήθεια τι πιο απεχθές υπάρχει από το να πετάς κάποιον που σε αγκάλιασε με τα φτερά του, που σου έδωσε πνοή...να ζήσεις πολιτικά;

Το γνωρίζω πως όταν λες αλήθειες γίνεσαι αντιπαθητικός, σ' εκείνους που δεν έχουν μάθει σ'αυτές!

Άραγε πόσο θάρρος χρειάζεται για να μείνει κάποιος πιστός στις αξίες του; Όσα γλέντια και αν κάνουν κάποιιο άνθρωποι, για να δείξουν ότι χαίρονται ή ότι είναι αποδεκτοί από τους συνανθρώπους τους, το ήθος είναι εκείνο που σε καταξιώνει και όχι οι χοροί και τα φαγοπότια!

Έχοντας πάντα κατά νου αυτό που και ο Νίτσε είχε πει κάποτε: «Ξεχνάει κανείς τα

λάθη του εάν τα εξομολογείται σε κάποιον άλλον. Ο άλλος όμως δεν τα ξεχνάει....», δηλώ νω πως το δικό μου «mea culpa» σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί συγχωροχάρτι για κάποιους. Κατανοώ πως είναι δύσκολη υπόθεση η συγγνώμη, την οποία πολύ περισσότερο δεν πρόκειται ν'ακούσεις να τη λέει ο υπεύθυνος! Τα δικό μου «mea culpa» κυρίως προκύπτει από το γεγονός ότι ακόμη και σήμερα κάποιοι μικροπρεπείς, αναξιόπιστοι και σαλταδόροι «γκαουλάιτερς» στις εκάστοτε παρεμβάσεις μου - πάντα με πολιτικό χαρακτήρα - γράφουν κρυβόμενοι πίσω από την ανωνυμία και ασφάλεια που τους παρέχει ένα ψευδώνυμο, με ειρωνικούς, αλαζονικούς και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς ότι η εναντίωσή μου με το σημερινό δήμαρχο, οφείλεται σ'ένα και μοναδικό γεγονός: Ότι δεν μ'έκανε Γενικό Γραμματέα στο Δήμο!

Αγαπητοί μου,

Κατ'αρχάς θέλετε να αντιστρέψω λίγο το συλλογισμό μου;

Γιατί μήπως δεν το άξιζα και μάλιστα μακράν; Να σας θυμίσω λίγο τον Ανδρέα Λασκαράτο, Κεφαλλονίτη σατιρικό ποιητή και πεζογράφο που είχε πει σ'αυτούς που τον αμφισβητούσαν και ήταν σαν και αυτούς!:

«Ότι έχει ο καθένας δίνει, ότι έχει ο καθένας δείχνει και λέει!»

Βεβαίως, για να βάλω τα πράγματα στη θέση τους, δεν είναι καν αυτός ο πραγματικός λόγος. Το κλίμα το οποίο ελέγχονταν από κλίκες από ομάδες-το βλέπουμε αυτό άλλωστε να ισχύει και σήμερα με τις γνωστές και ιδιαίτερα ορατές επιπτώσεις –παρενέργειες- στον τρόπο λειτουργίας του δήμου, οι οποίες είχαν καταφέρει να δημιουργήσουν μια άκρως αρνητική ατμόσφαιρα για το πρόσωπό μου, ήταν ο κυρίαρχος και καθοριστικός λόγος. Η γνωστή γκεμπελική τακτική του «ανεμιστήρα» : Πες πες ,ρίξε λάσπη, συνέχισε να ρίχνεις λάσπη κάτι θα μείνει, δυστυχώς ευδοκίμησε!

Η λάσπη κυριάρχησε και έπαιξε καθοριστικό ρόλο! Το σχέδιό τους ήταν με αυτή την τακτική να με πλήξουν, να με σπιλώσουν, να με διαλύσουν!

Η τακτική του σκοτεινού μετρητή της περίτεχνης προπαγάνδας Γιόζεφ Γκέμπελς με στοχευμένη και χυδαία επίθεση στο πρόσωπό μου, αποτελούσε γι'αυτούς όλους καθημερινή τακτική. Γιατί αυτού του είδους η προπαγάνδα είναι σαν την τέχνη. Δεν χρειάζεται να σέβεται την αλήθεια!!

Οι κύριοι αυτοί, τους οποίους γνωρίζω όλους έναν προς έναν, με αυτόν τον τρόπο ικανοποιούσαν τις ιδεοληψίες τους και επιβεβαίωναν τον μανιχαϊστικό κόσμο στον οποίο ζουν.

Πρέπει όμως κάποτε οι λασπολόγοι να καταβάλλουν το τίμημα της λασπολογίας τους, διαφορετικά θα καταστήσουμε κοινωνία λασπολόγων και ανθρωποφάγων. Αλήθεια, πόσα ψέματα, πόσες μισές αλήθειες ,πόση προπαγάνδα ,πόσες ύβρεις, πόσες επιθέσεις, βρήκαν τη θέση τους όλο αυτό το προεκλογικό αλλά και άμεσα μετεκλογικό διάστημα! Και είναι τόσο μεγάλο το θράσος που ενώ εσύ τους δείχνεις την αλήθεια ολοζώντανη μπροστά τους αυτοί επαναλαμβάνουν το ψέμα, κρύβοντας την αλήθεια! Άλλωστε ο Γκέμπελς έλεγε: «Το επαναλαμβανόμενο ψέμα εξελίσσεται τελικά σε αλήθεια!!» Ο «κακός» ο Πρεβέντης, που αντιμετωπιζόταν με τα γνωστά μειδιάματα κακίας και ειρωνείας, από τις αλεπούδες που τα κάνουν όλα ...κρεμαστάρια. Βέβαια με την άνωθεν ανοχή και μετέπειτα αποδοχή!!!! Πάντως εγώ πολύ φοβάμαι πως όλοι αυτοί που μειδιούσαν και στραβομουτσούνιαζαν σίγουρα έχουν πάθει κάποια μικρή ή μεγάλη....πάρεση προσωπικού νεύρου!!

Αγαπητοί μου συνδημότες, να σας θυμίσω τα λόγια του Τσώρτσιλ: «Η αλήθεια, ήταν τόσο πολύτιμη που έπρεπε να προστατεύεται κάτω από πολλά μαξιλάρια ψεμάτων.»

Να γνωρίζει όμως ο κ. Δήμαρχος πως ενώ οι εξετάσεις του στις «ομάδες», στις «συντεχνίες», στους κάθε λογής εμπλεκόμενους παραγοντίσκους, στους κατ'επίφασιν «ισχυρούς» είναι ευκαιριακές, οι εξετάσεις του στην ιστορία είναι ανεξίτηλες!!!

«Mea culpa» λοιπόν γιατί στην αρχή και στη μεγαλύτερη προεκλογική πορεία, παραπλανήθηκα από την απόλυτη αποδοχή, από την απίστευτη αφοσίωση, από την άνευ προηγουμένου αναγνώριση και την καθολική αποδοχή, χωρίς να μπορώ να προβλέψω πως κάποιοι, αφού πήραν και έπαιξαν με την ψυχή μου, ο θαυμασμός τους έγινε αδιαφορία, έγινε απόρριψη. Δεν υπολόγισαν όμως πως το μεγαλείο της ψυχής μου θα μου δώσει δύναμη να πορεύομαι με χαμόγελο στο πρόσωπο, με ευγένεια στο λόγο μου, με καθαρό βλέμμα, με ασυνήθιστη ζεστασιά που μεταδίδει στον άλλο άνθρωπο η απλότητα στην συμπεριφορά μου. Θα μου δώσει δύναμη να αντισταθώ στην μιζέρια που αυτοί μας «σερβίρουν» και να συνεχίζω με απόλυτα θετική σκέψη να βάζω χρώματα στη ζωή μου!!!!

Αγαπητοί μου συνδημότες,

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω πως σ'έναν γενικευμένο λασποπόλεμο κυρίως δεν είναι ασφαλείς οι αθώοι. Γιατί από τον λασποπόλεμο, δεν έχουν τίποτε να χάσουν οι βρώμικοι. Έχουν να χάσουν μόνον οι καθαροί.

Εύχομαι η στάση μου αυτή, μαζί με τις εκάστοτε παρεμβάσεις μου, που θα προκύπτουν μόνον ως πολιτική αναγκαιότητα, να σηματοδοτήσουν και να ανοίξουν έγκαιρα έναν γόνιμο και εποικοδομητικό διάλογο για το μέλλον αυτού του τόπου.

Γράφει ο Κώστας Πρεβέντης
Ενεργός Πολίτης του Δήμου Μετεώρων